

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van X, hierna te noemen appellante, van 10 mei 2009, ontvangen 13 mei 2009, tegen het besluit van voornoemde examencommissie van 28 april 2009 waarbij haar op grond van de fraudebepaling, artikel 10, lid 1 van de Regels en Richtlijnen van de Examencommissie behorende bij het Onderwijs en Examenreglement, voor het bachelorvak 'Project Management' en de daarbij behorende onderdelen (het tentamen en het 'project contract') de beoordeling wordt geweigerd c.q. ongeldig wordt verklaard, waardoor het vak een volgend collegejaar opnieuw gevolgd dient te worden en waarbij zij tevens wordt uitgesloten voor de tentamens 'Finance 1' en 'Quantative Methods 2' op respectievelijk 2 en 5 juni 2009.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan, of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn, heeft de examencommissie op 28 mei 2009 laten weten appellante voorafgaand aan haar besluit op 16 april jl. te hebben gehoord en geen mogelijkheid tot een minnelijke schikking te zien. Bij die mededeling werd tevens verweer gevoerd.

Op 15 mei 2009 heeft de voorzitter van het college een voorlopige voorziening getroffen inhoudende dat de examencommissie opgedragen werd de deelname van appellante aan de in het besluit uitgesloten tentamens toe te staan, in die zin dat beoordeling van voornoemde mogelijk afgelegde tentamens afhankelijk zou zijn van de uitkomst van het beroep.

Op 11 juni 2009 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Daarbij was appellante aanwezig. Namens de examencommissie, hierna te noemen verweerster, verschenen X en X. Tijdens de zitting zijn appellante en verweerster in de gelegenheid gesteld hun standpunten nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

De bij het groepswerkstuk project contract voor het vak 'Project Management' in hoofdstuk 6 geconstateerde en door verweerster aangevoerde fraude, bestaande uit schending van artikel 10, lid 1 van de Regels en Richtlijnen voor de Examencommissie, hierna te noemen de regeling, wordt door appellante niet betwist. Appellante geeft echter aan dat conform het advies van de docent de taken verdeeld zijn en dat een ander groepslid het betreffende hoofdstuk heeft geschreven. Appellante geeft tevens aan de fraude door het medegroepslid niet te hebben geconstateerd.

Appellante is van mening dat haar geen fraude kan worden verweten omdat zij weliswaar mede het werkstuk heeft ingeleverd, maar geen actieve fraude heeft gepleegd. Het medegroepslid dat het grootste deel van het werkstuk zou schrijven bleek zich, aldus appellante, niet aan het afgesproken tijdsplan te houden, waardoor op het moment van de deadline voor inlevering van het werkstuk ook geen gelegenheid meer was om het werkstuk, waarin achteraf grote tekstdelen zonder bronvermelding gekopieerd van het internet bleken te zijn, nog te bekijken. Bovendien betwijfelt zij of ze had kunnen ontdekken dat tekstdelen van andere auteurs overgenomen waren en meldt ze door de universiteit niet vooraf op de hoogte te zijn gesteld van de gezamenlijke verantwoordelijkheid voor plagiaat bij groepswerkstukken.

Appellante maakt derhalve bezwaar tegen de zwaarte van de opgelegde straf omdat zij geen enkele intentie had te frauderen. Bovendien kwam zij door het zich niet houden aan het afgesproken tijdsplan van een van de teamleden in tijdnood, waardoor zij niet meer in de gelegenheid was het werkstuk voor inlevering te controleren. Tevens doet appellante een beroep op het gelijkheidsbeginsel, omdat haar bekend is dat eerder in een gelijke situatie verweerster per besluit d.d. 28 november 2008 alle overige groepsleden vrijgesproken heeft van blaam en straf.

Verweerster meldt dat appellante sinds 2008 studeert aan de bacheloropleiding Business Studies. Het vak 'Project Management' maakt onderdeel uit van het eerstejaarscurriculum. Als onderdeel van de beoordeling van dit vak dienden de studenten in een groep uiterlijk 20 maart 2009 een projectcontract op te stellen. Dit onderdeel maakt 20% van het eindcijfer van de cursus uit. Studente was ingedeeld in team X. Deze groep heeft eerder succesvol met elkaar samengewerkt. De paper voor het projectcontract van team X bestaat uit zes hoofdstukken en een appendix. Het werkstuk bevat in totaal 13 pagina's. In hoofdstuk 6 (pagina 6 t/m 10) is fraude geconstateerd. Het gewraakte hoofdstuk is een vrijwel één op één kopie van een internetsite. Verweerster geeft aan dat -tijdens de hoorzitting die door de examencommissie gehouden is op 16 april- door de groepsleden het plagiaat niet is ontkend. Een lid van het team heeft verklaard dat het hoofdstuk met het geplagieerde materiaal van zijn hand is, dat hij het hoofdstuk in het werkstuk heeft ingevoegd en dat het werkstuk voor het projectcontract daarna ingeleverd is bij de examinator. Naar de visie van verweerster is de fraude daardoor gegrond en bevestigd. Pas nadat de docent op 2 april een vermoeden van fraude heeft geconstateerd en hij team X daarover op 3 april geïnformeerd heeft, meldde de groep dat abusievelijk de verkeerde versie was ingeleverd. Naar de visie van verweerster is dit echter op dat moment niet meer excuseerbaar en is de poging van studenten om door middel van een USB-stick de aanmaakdatum van een document te bewijzen, gezien de mogelijkheid om daarbij te manipuleren, geen optie meer. Vervolgens geeft verweerster aan dat appellante tijdens voornoemde hoorzitting op 16 april heeft verklaard dat zij hoofdstuk 6 niet heeft geschreven en ook niet heeft gelezen en dat wanneer zij dat wel had gedaan zij het plagiaat zeker had geconstateerd. Verweerster stelt dat in art. 10 lid 1 van de regeling onder fraude verstaan wordt een handelen of nalaten door een examinandus dat tot gevolg heeft dat het vormen van een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt gemaakt. Art. 10 lid 2, sub i van de regeling geeft aan dat het gelegenheid geven dan wel aanzetten van medestudenten of mede-examinandi tot fraude ook als fraude kan worden gezien. Verweerster is de opinie toegedaan dat wanneer studente het werkstuk had gelezen, zoals zij ook tijdens de hoorzitting op 16 april aangaf, op de hoogte had kunnen zijn van het geconstateerde plagiaat. Zij heeft derhalve, aldus verweerster passief gefraudeerd, omdat zij door actief te handelen de fraude had kunnen voorkomen. Verweerster geeft aan dat studenten gezamenlijk verantwoordelijk zijn voor het proces waarin een werkstuk tot stand komt en dienen zij, indien zich problemen daarbij voordoen, tijdig contact op te nemen met de docent. Door de gemaakte keuzes over planning en werkverdeling van het werkstuk is door de teamleden niet tijdig ingegrepen op het proces.

De faculteit kan echter niet verantwoordelijk worden gehouden voor de gevolgen van de keuzes door de studenten.

Naar de visie van verweerster is de opgelegde sanctie proportioneel en in lijn van de regeling in art. 11 lid 5 van de regeling. Bovendien kan appellante nog deelnemen aan de herkansingsronde zodat ze, mocht ze nog niet voldoen aan de BSA norm, hiertoe alsnog de gelegenheid krijgt.

Verweerster meldt dat de regels betreffende fraude en plagiaat tijdens de voorlichting aan eerstejaarsstudenten zijn uitgelegd. Bovendien geeft de website van de faculteit informatie over fraude en plagiaat bij universitaire tentamens en werkstukken.

Voor wat betreft het beroep op het gelijkheidsbeginsel geeft verweerster aan dat haar geen besluit betreffende plagiaat bij een groepswerkstuk van de door appellante opgegeven datum bekend is.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Indien appellante zich wenst te beroepen op het gelijkheidsbeginsel zal zij behalve de datum van het besluit nadere gegevens dienen te verstrekken betreffende het naar haar visie gelijke geval. Aangezien zij deze gegevens echter niet kan verstrekken kan het beroep op het gelijkheidsbeginsel niet slagen.

Het college acht het op basis van de overlegde stukken voldoende aannemelijk dat grote stukken tekst van het werkstuk zonder correcte bronvermelding en citering zijn overgenomen van een internetsite. Het college beoordeelt dit als fraude in de zin van art. 10 lid 1 van de regeling en acht dit derhalve strafbaar. Gebleken is echter dat de taakverdeling die de teamleden zijn overeengekomen niet gelijkwaardig is. Feitelijk is vrijwel het gehele werkstuk door een en dezelfde student geschreven. Appellante heeft echter door toe te staan dat het complete werkstuk mede onder haar naam werd ingeleverd de medeverantwoordelijkheid voor het resultaat aanvaard. Derhalve is appellante strafbaar. Voor het bepalen van de redelijkheid van de strafmaat is de vraag relevant of sprake is van zodanige omstandigheden dat een aanpassing van de gebruikelijke straf noodzakelijk is. Op grond van de volgende omstandigheden oordeelt het college dat de (voor de geconstateerde fraude gehanteerde) strafmaat onredelijk is.

Het college is er niet van overtuigd dat appellante het gepleegde plagiaat ook bij intensieve lezing van het geplagieerde hoofdstuk had kunnen ontdekken, gezien het gebrek aan kennis en ervaring dat een eerstejaarsstudent eigen is en de door appellante mondeling aangevoerde feiten met betrekking tot de gang van zaken bij de totstandkoming van het werkstuk.

Daarnaast is het college er niet van overtuigd dat appellante op de hoogte was of kon zijn van de verantwoordelijkheid van elk groepslid afzonderlijk voor het plegen van plagiaat door een van de andere leden van de groep. Het college is tevens door het door beide partijen dienaangaand gestelde tijdens de zitting niet overtuigd dat appellante door de faculteit daadwerkelijk vooraf gewaarschuwd is voor het risico bij groepswerkstukken en dus op de hoogte had kunnen zijn. Het college sluit derhalve niet uit dat appellante niet op de hoogte was en daadwerkelijk wist welk risico zij liep door niet

actief aan alle onderdelen van het groepswerkstuk te participeren, waardoor haar helder was geweest welke bronnen gebruikt waren en plagiaat in het (gezamenlijke) werkstuk voorkomen had kunnen worden.

Het college geeft de faculteit in overweging studenten vooraf te wijzen op de verschillende fraude-varianten en de consequenties daarvan bij onder andere de totstandkoming van groepswerkstukken. Het college acht vervolgens in dit geval uitsluiting gedurende het huidige studiejaar voor het onderhavige vak meer in de rede liggen. Het college oordeelt derhalve het beroep gegrond, vernietigt het bestreden besluit en bepaalt dat verweerster binnen 14 dagen na verzending van deze uitspraak met in acht neming van het bovenstaande een nieuw besluit zal moeten nemen aangaande de strafmaat voor de geconstateerde fraude.

Aldus besloten op 11 juni 2009 door het College van Beroep voor de Examens.

X
secretaris

X
voorzitter